

berygtede eller berømte — hvad man nu vil kalde dem — 40 Mill. Kr., er et nyt Forbrug af Penge paa 21 Mill. Kr., det kommer man ikke udenom. Det vil altsaa sige, at der i det Aar skulde skaffes 21 Mill. Kr. nye Penge til Statens Virksomhed. Om disse 21 Millioner saa kan siges at være anvendt paa en saadan Maade, at man har faaet tilstrækkelige Værdier derfor, er jo et Spørgsmaal, som det bliver noget vanskeligere at opnaa Enighed om, men der kan ikke være nogen Tvivl om, at der paa Regnskabet er brugt 21 Mill. Kr. nye Penge, medens der efter Finanslovsforslaget, som det foreligger, ikke indrages nye Penge i Statsøkonomien. Den Forskel, og den betydningsfulde Forskel, er der i alt Fald paa det Finanslovsforslag, der nu foreligger til Behandling, og det Regnskab for 1923—24, som er aflagt.

Det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen gjorde nogle Bemærkninger angaaende de gamle Pensionister. Det Udvalg, der er nedsat til at undersøge Spørgsmaalet om de gamle Pensionisters Forhold, har arbejdet meget hurtigt og vil formentlig i en nær Fremtid afslutte sit Arbejde, saaledes at der kan foreligge et Forslag til Finansministeriet, og jeg agter da saa hurtigt som muligt derefter at gaa til Rigsdagen med Resultatet af dette Udvalgs Arbejde. Jeg haaber, det da skal være muligt at finde en Ordning, der kan virke tilfredsstillende for de gamle Pensionister, og hvis økonomiske Rækkevidde ikke er større, end at Rigsdagen mener at kunne paatage sig Ansvar for det.

Det ærede Medlem Hr. Weygaard har gjort en Henstilling til mig angaaende Uddeling af Totalisatorbevillinger ved Brevduekapflyvning. Jeg forstod, at det ærede Medlem mente, at man overhovedet ikke burde anvende Totalisator ved saadanne Lejligheder, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem i dette Synspunkt. Jeg har i indeværende Sommer søgt at begrænse disse Totalisator dage saa meget som muligt, men det har ikke været muligt, og jeg tror heller ikke, det vilde være heldigt pludselig at standse de Bevillinger, som disse Klubber har regnet med. Men jeg tror, at vi skal bestrebe os for snarest muligt at faa afskaffet Totalisatorbegrebet ved den Slags Kapflyvninger. Kan Brevduekapflyvningen ikke bestaa, uden at den skal forbindes med Spil, tror jeg hellere, den maa forsvinde. Jeg skal dog tilføje, at der tidligere har været en meget stærk militær Interesse knyttet til disse Brevduekapflyvninger, og naar man er kommet saa stærkt ind

paa at uddele disse Totalisatorbevillinger, har det været paa indstændig Opfordring fra Krigsministeriet. Nu har imidlertid Krigsministeriet et andet Syn paa disse Spørgsmaal, og jeg tror, det vil bevirke, at vi i Fremtiden kan blive fri for at have denne Del af vort Sportsliv i saa nær Forbindelse med Spil og Spillelidenskab, som den hidtil har været.

Det ærede Medlem Hr. Jørgensen omtalte en eventuel Nedlæggelse af Amtstuefilialen i Esrom, og det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen behandlede ogsaa dette Spørgsmaal. Jeg tør dog ikke love, at denne Amtstuefilial skal vedblive at bestaa. Der er for Tiden Planer fremme om en Omordning af hele Amtstuevæsenet i Nordsjælland, og det er muligt, at denne Omordning maa medføre, at Amtstuefilialen i Esrom ikke kan opretholdes. Men det forudsætter naturligvis, at den Ordning, som bliver det endelige Resultat af Overvejelserne, bliver af en saadan Art, at den som Helhed betyder større Bekvemmelighed for Befolkningen deroppe. Det ærede Medlem Hr. Jørgensen omtalte samtidig, at det kunde være ønskeligt at faa en bedre Forretningsgang med Hensyn til Indbetalinger til Amtstuerne, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem heri. Amtstueindbetalingerne er sikkert alt for længe foregaaet under de gamle Former, og der har været alt for megen Ængstelse for at komme ind paa nye og moderne Principper. Jeg har allerede ved adskillige Lejligheder forsøgt at faa moderne Indbetalingsformer indført ved Amtstuerne, og det er min Hensigt at fortsætte disse Bestræbelser, saaledes at Indbetalingerne kan foregaa paa den bekvemtest mulige Maade for Befolkningen og tillige paa den for Statsadministrationen billigste og letteste Maade, saaledes at Omkostningerne ved at drive Amtstuerne kan blive saa smaa som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Jørgensen spurgte, hvorfor Skyldraadsmedlemmerne var udnævnt paa Livstid og ikke paa Aaremaal, saaledes som det er Tilfældet f. Eks. med Medlemmerne af Skatteraadene. Ja, jeg er ikke i Stand til at give nogen rimelig Grund derfor, men det staar nu saaledes i Loven, og ved Lovens nylige Revision har der heller ikke været nogen, der forsøgte at ændre denne Form. Men det kunde vist være rimeligt, at der var en saadan Tidsbegrænsning for Udnævnelsen af disse Skyldraadsmedlemmer, og det er jo muligt, at man ved Lejlighed kan faa en Ændring paa det Punkt. Naar, som det ærede Medlem sagde, visse af disse Skyldraadsmedlemmer